

Erről álmodtam én

И это снилось мне

Erről álmodtam én, és erről álmodom,
És egyszer még talán álmomban újra látom,
Mert minden körbejár, s megmutatja az álom
Tinéktek is, mit én álmodtam egykoron.

Ott, messze-messze, túl a földgömb hajlatán,
Hullám hullám nyomán ront part felé a tenger,
S hullámokon lebeg csillag, madár s az ember,
S álom, való, halál – hullám hullám nyomán.

Voltam, vagyok s leszek - a napokat se mérem,
A létezés csoda, s a lét csodás ölében
Világ árvája, én, biztosan megülhetek,
Tükrök közt, egymagam - s mámor ködébe tűnnek
A fénylő városok s a kéklő tengerek,
S mint síró gyermeket, anyám ölébe ültet.

(AZ [ARSZENYIJ TARKOVSZKIJ VERSEI](#) című kötetből. *Baka István fordítása.*)

← [Előző oldal](#) [Következő oldal](#) →